

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἀπρίλιος 2022

Ἔτος 11° - Τεῦχος

115

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Ἀγ. Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia

@agios-stefanos.gr

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Σπουδαία

πρόσωπα τῆς Ἀγίας
Γραφῆς (Π.Δ.)

Β) Λειτουργική

ὁρολογία

(Μ' μέρος)

Γ) Τὸ Μέγα

Γεροντικὸν

Δ) Ἀγ. Ἰάσων

& Σωσιπατρος

Ε) Ἀκολουθίες μηνός

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

ΤΗΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

ΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΩΝ

ΤΟΥ

ΝΑΟΥ ΜΑΣ

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ

ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Ἐπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά ἀπό τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θείους Πατέρες πού εἶναι ἑρμηνευτές τῶν Γραφῶν... διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δὲν γνώριζες».

(Ἀγ. Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Ἑρμηνεία τοῦ Ἑξαψάλμου

(+ Ἱερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

Γ' ΜΕΡΟΣ

Τὸ «ματαίως», στὴν φράση «τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως», σημαίνει χωρίς λόγο. Ἄνευ λόγου λοιπόν καὶ σοβαρᾶς αἰτίας τὸν πολεμοῦσαν οἱ ἐχθροὶ του. Ἄλλ' αὐτὸ τὸ «ματαίως», πού λέγει τὸ κείμενό μας τῶν Ο', τὸ ἄλλο κείμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ Ἑβραϊκὸ, τὸ λέγει «σιαγόνες». Οἱ πολέμιοι δηλαδή τοῦ ποιητοῦ μας «ἐχθρεύονταν τίς σιαγόνες του», τίς «παρεῖες» του. Δηλαδή τὸν χαστούκιζαν, τὸν ράπιζαν, χειροδικοῦσαν ἐναντίον του.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγνωση τοῦ Μασωριτικοῦ κειμένου φαίνεται νὰ εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὸ «ματαίως» πού ἔχει τὸ δικό μας κείμενο, γιατί παρακάτω ὁ ποιητὴς λέγει γιὰ τὸν Θεό: «Ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας» (στίχ. 8β). «Ἀνάστα, Θεέ - ὅπως εἶπε προηγουμένως -, γιὰ νὰ συντρίψεις τοὺς ὀδόντας τῶν ἁμαρτωλῶν!» Οἱ ἐχθροὶ του χτυποῦσαν τίς σιαγόνες του καὶ ὁ ποιητὴς μας τώρα λέγει στὸν Θεό νὰ συντρίψει τὰ δόντια τους! Ἄς παρατηρήσουμε ὅτι ὁ ποιητὴς χαρακτηρίζει τοὺς ἐχθροὺς του ὡς ἁμαρτωλοὺς. «Ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας», λέγει. Τοὺς λέγει ἔτσι ὄχι ἀπλᾶ ἐπειδὴ εἶναι οἱ ἐχθροὶ του, ἀλλὰ γιατί αὐτοὶ τοῦ εἰρωνεύονταν τὴν πίστη του στὸν Θεό, ὅπως εἶδαμε (βλ. στίχ. 3). Ἄλλ' αὐτὴ ἡ εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ νὰ συντρίψει ὁ Θεός τὰ δόντια τῶν ἐχθρῶν του, σὰν νὰ παρέστησε τοὺς ἐχθροὺς του ὡς θηρία, εἶναι συνηθισμένη εἰκόνα στοὺς ψαλμούς (βλ. Ψαλμ. 26,2. 57,7). Ἄλλὰ καὶ ἄλλοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη οἱ ἐχθροὶ παραβάλλονται μέ τὰ θηρία. Ἡ δύναμη δὲ τῶν θηρίων εἶναι στίς σιαγόνες καὶ τὰ δόντια.

Ὅλο τὸν ψαλμό του ὁ ποιητὴς τὸν κλείνει μέ ἓνα στίχο μέ γενικὸ περιεχόμενο καὶ λειτουργικὴ μορφή. Λέγει: «Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου» (στίχ. 9). Μερικοὶ ἑρμηνευτές νομίζουν ὅτι ὁ στίχος αὐτός δὲν εἶναι τοῦ ποιητοῦ, δὲν ἔκλεινε δηλαδή ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὸν ψαλμό, ἀλλὰ προστέθηκε ἀργότερα, ὅταν ὁ ψαλμός εἰσήχθη στὴν θεία Λατρεία. Πιθανόν αὐτὸ νὰ εἶναι σωστό, δὲν εἴμαστε ὅμως ἀπόλυτα βέβαιοι γι' αὐτό. Γιατί μεταβάσεις ἀπὸ ἀτομικὰ θέματα σὲ γενικὰ παρατηροῦνται καὶ σὲ ἄλλους ψαλμούς (βλ. 126,5. 129,7).

Ὁ ψαλμός, τὸν ὁποῖο ἀναλύσαμε, εἶναι ωραϊότατος καὶ ἔχει ωραῖα διδάγματα. Ὁ θλιβόμενος καὶ ἀπὸ διάφορους ἐχθροὺς καταδιωκόμενος ἄνθρωπος μαθαίνει ἀπὸ τὸν ψαλμό αὐτὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ «τά χάνει» καὶ νὰ καταπέφτει, ἀλλὰ νὰ καταφεύγει στὸν Θεό μέ πίστη, γιὰ νὰ δυναμωθεῖ στὴν κρίσιμη κατάσταση πού βρίσκεται. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο καὶ δυνατὸ δίδαγμα τοῦ ψαλμοῦ μας.

Τὸ δεύτερο δίδαγμα τοῦ ψαλμοῦ μας εἶναι ὅτι τὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς μας, παλαιότερα καὶ νεώτερα, δὲν πρέπει νὰ τὰ βλέπουμε σὰν τυχαῖα γεγονότα χωρίς σκοπό, ἀλλὰ νὰ τὰ ἐξετάζουμε καὶ νὰ βλέπουμε σ' αὐτὰ τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγάπη Του σὲ ἡμᾶς. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐξέταση αὐτὴ ἔπειτα νὰ παίρνομε θάρρος καὶ ἐλπίδα, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὴν παρούσα μας κατάσταση. Πραγματικά, ἡ ἀτομικὴ μας ἱστορία γίνεται διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς στὴ ζωὴ μας.

Συνεχίζεται...

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική ορολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (Μ' μέρος)

Μ

Μυστήρια (τῆς Ἐκκλησίας). (συνέχεια)

Αἰσθητὰ σημεῖα στὰ Μυστήρια, καλοῦμε τὴν τελετὴ τῶν Μυστηρίων ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ λόγια καὶ πράξεις, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὴ μεταδιδόμενη χάρη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ ἀόρατο σημεῖο στὰ μυστήρια. Καὶ γιὰ νὰ ξαναφέρουμε τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, ποὺ σημειώνει: «Μυστήριον λέγεται, γιατί βλέπουμε ὄχι ἐκεῖνα ποὺ πέφτουν στὴν ἀντίληψή μας, ἀλλὰ ἄλλα βλέπουμε καὶ ἄλλα πιστεύουμε. Αὐτοῦ τοῦ εἶδους εἶναι ἡ πίστη τῶν μυστηρίων μᾶς¹».

Γιὰ τὸ ἴδιο θέμα ὁ Τερτυλλιανὸς λέει: «Τὸ σῶμα πλένεται, γιὰ νὰ καθαριστεῖ ἡ ψυχὴ. Τὸ σῶμα χρίεται, γιὰ νὰ ἁγιαστεῖ ἡ ψυχὴ. Τὸ σῶμα σφραγίζεται γιὰ νὰ ἐνδυναμωθεῖ ἡ ψυχὴ. Τὸ σῶμα σκεπάζεται μὲ τὴν ἐπίθεση τῶν χειρῶν γιὰ νὰ φωτιστεῖ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Τὸ σῶμα τρώει τὴ σάρκα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ τραφεῖ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸν Θεό²».

Τὰ αἰσθητὰ σημεῖα τῶν Μυστηρίων, γιὰ τὰ ὁποῖα εἶπαμε πρὶν, δὲν ἐνεργοῦν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ τοῦς τὴ μετάδοση τῆς θείας Χάριτος, ἀλλὰ μὲ τὴν παρουσία σὲ αὐτὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅπως σωστὰ παρατηρεῖ ὁ Μ. Βασίλειος γιὰ τὸ βάπτισμα «ἐὰν ὑπάρχει κάποια Χάρη στὸ νερό, δὲν εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τοῦ νεροῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Πνεύματος»³. Ἡ Χάρη αὐτὴ, ὅπως εἶπαμε, ἀπορρέει ἀπὸ τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ τὴν Ἀνάστασή Του.

Ποιὰ σχέση ὑπάρχει μεταξύ τῆς θείας Χάριτος καὶ τῶν αἰσθητῶν σημείων; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαντηθεῖ γενικὰ γιὰ ὅλα τὰ Μυστήρια, γιατί ἀλλιῶς μεταδίδεται ἡ θεία Χάρη στὴν Εὐχαριστία ὅπου ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος μεταβάλλονται σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀλλιῶς στὸ Βάπτισμα καὶ στὰ ἄλλα Μυστήρια, στὰ ὁποῖα τὸ αἰσθητὸ στοιχεῖο μεταδίδει τὴ χάρη χωρὶς νὰ μεταβάλλεται. Μὲ ποιὸ τρόπο συνδέεται ἡ θεία Χάρη μὲ τὸ αἰσθητὸ στὰ Μυστήρια αὐτά, δὲν γνωρίζουμε γιατί δὲν ἀναφέρουν τίποτε σχετικὸ ἢ Γραφὴ καὶ ἢ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τὰ Μυστήρια εἶναι κυρίως οἱ ἀγωγοὶ τῆς Χάριτος καὶ μόνο βλέποντας τὰ πράγματα γενικῶς θὰ μπορούσαμε νὰ ἐντάξουμε στοὺς ἀγωγούς τῆς Χάριτος τὴν προσευχὴ καθὼς καὶ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νὰ ποῦμε πρῶτα γιὰ τὴν προσευχὴ, κανένας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραγνωρίζει τὴ σπουδαιότητά της, ἀφοῦ ἐξάλλου ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει νὰ ζητοῦμε καὶ θὰ μᾶς δοθεῖ καὶ μᾶς βεβαιώνει πὺς καθένας ποὺ ζητᾶ λαβαίνει καὶ ἀκόμη ὅτι ὁ οὐράνιος Πατέρας μας θὰ δώσει ἀγαθὰ σ' ὅσους τὰ ζητοῦν (Ματθ. ζ' 7-11). Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ ξεχνοῦμε πὺς καὶ ἡ τελεσιουργία τῶν Μυστηρίων, στὸ μέγα-

λύτερο μέρος τῆς εἶναι προσευχὴ. Παρόλα αὐτὰ ὅμως, ὅπως μᾶς πείθει καὶ ἡ περίπτωση τοῦ Κορνηλίου, εἶναι βέβαιο πὺς ἡ προσευχὴ προετοιμάζει στὴν ἀρχὴ τὴν ψυχὴ γιὰ νὰ δεχτεῖ τὸ ἔργο τῆς Χάριτος, ὀδηγώντας τὴν, ὅπως καὶ τὸν Κορνήλιο στὴν πίστη καὶ στὸν Σωτήρα καὶ στὸ Βάπτισμα ποὺ γίνεται στὸ ὄνομά Του. Καὶ ὅπως οἱ προσευχῆς καὶ οἱ ἐλεημοσύνης τοῦ Κορνηλίου δὲν θὰ ἐξασφάλιζαν σ' αὐτὸν τὴ σωτηρία τοῦ Χριστοῦ χωρὶς τὸ κήρυγμα τοῦ Πέτρου καὶ τὸ ἀμέσως γινόμενο Βάπτισμα, ἔτσι καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ἡ προσευχὴ τὸν προετοιμάζει γιὰ νὰ λάβει τὴ Χάρη, τὴ μεταδίδουν ὅμως καὶ πραγματοποιεῖται ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ ἀναγέννησή του μὲ τὰ Μυστήρια ποὺ ἀκολουθοῦν.

Τὸ ἴδιο θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου. Κανένας δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ Χάρη τοῦ Πνεύματος ἐπιδρᾷ κατὰ τὴν ἀκρόαση τοῦ θείου κηρύγματος στὶς ἐπιδεκτικὲς ψυχὲς καὶ διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τους καὶ τὶς φωτίζει νὰ κατανοήσουν τὰ ὅσα κηρύττονται. Αὐτὸ μας βεβαιώνει καὶ ἡ περίπτωση τῆς Λυδίας τῆς Πορφυροπώλιδας, ποὺ ὁ Θεὸς ἀνοίξε τὴν καρδιά της γιὰ νὰ προσέχει ὅσα ἔλεγε ὁ Παῦλος (Πράξ. ἰστ' 14). Ἐπίσης οἱ μαρτυρίες τῆς Κ. Διαθήκης μᾶς λένε γιὰ τὴν ἐπίδραση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων. Ἐνῶ ὅμως αὐτὰ εἶναι ἔτσι, εἶναι φανερὸ καὶ πάλι ἀπὸ τὴν Κ. Διαθήκη πὺς ὁ λόγος ποὺ σπείρεται στὶς καρδιὰς τῶν ἀκροατῶν παραμένει χωρὶς καρποφορία ἐὰν στὸ ἔργο τῆς προκαταρτικῆς Χάριτος στὸ ὁποῖο συμβάλλει τὸ κήρυγμα, δὲν προστεθεῖ ἡ δραστηκὴ ἐνέργεια τῶν Μυστηρίων χωρὶς τὰ ὁποῖα, ὅση κατάνυξη κι ἂν αἰσθανθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ κήρυγμα, παραμένει ξένος ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἀπολυτρωση μὲ τὸ αἷμα Του. Αὐτὸ συνέβη καὶ στὴν περίπτωση τοῦ κηρύγματος τοῦ Πέτρου τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Οἱ ἀκροατῆς ποὺ ἐνίσταντο κατάνυξη στὴν καρδιά τους δέχτηκαν τὴν προτροπὴ ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ βαπτιστοῦν στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ γιὰ νὰ συγχωρηθοῦν οἱ ἀμαρτίες τους ὅποτε καὶ θὰ λάβαιναν τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὰ Μυστήρια στὴν Ἐκκλησία μᾶς δὲν μπορεῖ νὰ τελοῦν ὅλα τὰ μέλη της, ἀλλὰ μόνον ὅσοι ἔχουν τὸ εἰδικὸ χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης, Πρεσβύτεροι καὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ ὅπως οὔτε Διάκονοι ποὺ πῆραν τὸν πρῶτο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης δὲν μποροῦν νὰ τελοῦν τὰ Μυστήρια, ἔτσι καὶ οἱ λαϊκοί, ἂν καὶ ἀπότελούν τὸ βασίλειο ἱεράτευμα, δὲν μποροῦν νὰ τελοῦν τὰ μυστήρια.

Ἄν ὅμως τὰ Μυστήρια τὰ τελοῦν οἱ Ἱερεῖς, ἡ Χάρη μεταδίδεται ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐτσι ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων θὰ πεῖ: «Ἡ Χάρη δὲν προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ δίδεται ἀπὸ τὸν Θεὸ διὰ μέσου των ἀνθρώπων»⁴. Ἄλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Πατέρες βεβαιώνουν τὸ αὐτό. Ἐτσι ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει ὅτι ὁ Τριαδικὸς Θεὸς ἐνεργεῖ καὶ ὁ ἱερέας δανείζει τὸ χέρι του καὶ τὴ γλῶσσα του. Οἱ λειτουργοί, λέει, ἀνοίγουν τὸ στόμα, τὸ πᾶν ὅμως τὸ ἐργάζεται ὁ Θεός.

¹ PG 61, 55

² PL 2, 852, 806

³ EPIE 10,371

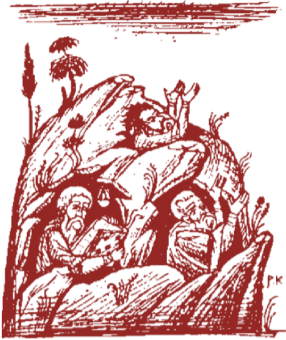
⁴ PG 33, 1009

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἄποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Α' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Περὶ ἐγκρατείας...

(ὄχι μόνο στὴν τροφή, ἀλλὰ καὶ στὶς ὑπόλοιπες κινήσεις τῆς ψυχῆς)

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Ἡσαΐας:

«Τῆ σιωπῆ νὰ τὴν ἀγαπᾶς περισσότερο ἀπὸ τὸ λόγο. Γιατί ἡ σιωπὴ φέρνει θησαυρό, ἐνῶ ἡ ὁμιλία τὸν διασκορπίζει».

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Ἰωάννης ὁ Κολοβός:

«Ἐάν ἓνας βασιλιάς θελήσει νὰ καταλάβει μίαν ἐχθρική πόλη, πρῶτα δεσμεύει τὸ νερὸ καὶ τὴν τροφή. Καὶ ἔτσι οἱ ἐχθροὶ κινδυνεύοντας νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα ὑποτάσσονται σ' αὐτόν. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὰ σαρκικά πάθη. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ζήσει μὲ νηστεία καὶ πείνα, οἱ ἐχθροὶ ποὺ εἶναι στὴν ψυχὴ του χάνουν τὴ δύναμη τους».

Κάποιος ἀδελφὸς ρώτησε τὸν ἄββᾶ Ἰσίδωρο, τὸν πρεσβύτερο τῆς Σκήτης: «Γιατί οἱ δαίμονες σὲ φοβοῦνται τόσο πολὺ»; Καὶ τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Γέροντας: «Ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ἔγινα μοναχὸς προσπαθῶ νὰ μὴν ἐπιτρέπω τὴν ὀργὴ νὰ ἀνέβει στὸ στόμα μου».

Κάποιος ἀπὸ τοὺς Γέροντες πῆγε στὸν συνασκητὴ του γιὰ νὰ πᾶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν ἄββᾶ Ἰωσήφ. Τοῦ λέει λοιπὸν: «Πές στὸν μαθητὴ σου νὰ μᾶς στρώσει τὸ γαῖδουράκι». Καὶ τοῦ ἀποκρίνεται ἐκεῖνος: «Φώναξέ τον καὶ ὅ,τι θέλεις θὰ σὲ κάνει». Τὸν ρωτᾷ «πῶς ὀνομάζεται» καὶ ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος «δὲν γνωρίζω». Πόσον καιρὸ εἶναι μαζί σου -λέει ὁ Γέροντας- καὶ δὲν ξέρεις τὸ ὄνομά του;» «Δυὸ χρόνια» τοῦ ἀπαντᾷ. «Ἄν ἐσὺ δυὸ χρόνια δὲν γνωρίζεις τὸ ὄνομα τοῦ μαθητῆ σου -λέει ὁ ἐπισκέπτης Γέροντας- ἐγὼ τί χρειάζεται νὰ τὸ μάθω σὲ μίαν μέρα;»

Εἶπε ὁ ἄββᾶς Μακάριος:

«Ἐάν ἐπιπλήττοντας κάποιον, αἰσθανθεῖς μέσα σου νὰ κινεῖται ὀργή, ἱκανοποιεῖς δικό σου πάθος. Καὶ δὲν σὲ ὑποχρεώνει κανεὶς νὰ χάσεις τὸν ἑαυτό σου, γιὰ νὰ σώσεις ἄλλους».

Προσφέρθηκαν κάποτε στὸν ἄββᾶ Μακάριο σταφύλια ποὺ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὰ φάει. Ἀπὸ ἐγκράτεια ὅμως τὰ ἔστειλε σὲ ἓναν ἀδελφὸ ἄρρωστο ποὺ κι αὐτὸς εἶχε τὴν ἐπιθυμία νὰ φάει σταφύλια. Αὐτὸς τὰ πῆρε, ἔδειξε μάλιστα πάρα πολὺ χαρούμενος, γιατί ἤθελε νὰ κρύψει τὴν ἐγκράτειά του, καὶ κατόπιν τὰ ἔστειλε σὲ ἄλλον ἀδελφὸ μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξη γιὰ ὀτιδήποτε φαγώσιμο. Τὰ πῆρε κι ἐκεῖνος καὶ ἔκανε τὸ ἴδιο, ἂν καὶ εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ τὰ γευθεῖ. Καθὼς λοιπὸν σὲ πολλοὺς ἀδελφοὺς πῆγαν τὰ σταφύλια καὶ κανεὶς δὲν θέλησε νὰ τὰ φάει, ὁ τελευταῖος ἐπίσης ἀδελφὸς δὲν τὰ ἔφαγε καὶ τὰ ἔστειλε στὸν ἄββᾶ Μακάριο πιστεύοντας ὅτι τοῦ προσφέρει σπουδαῖο δῶρο. Ὁ Μακάριος ὅμως τὰ ἀναγνώρισε καὶ ἀφοῦ ἐρεῦνησε τί ἀκριβῶς συνέβη, θαύμασε καὶ εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ γιὰ τὴν τόσο μεγάλη ἐγκράτεια τῶν ἀδελφῶν.

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἀπόστολοι Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, 29 Ἀπριλίου

Οἱ ἅγιοι Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος ἀνήκουν στὴν χορεία τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ ἦσαν μαθητὲς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Κατάγονταν ὁ μὲν Ἰάσων ἀπὸ τὴν Ταρσό ἢ ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, κατὰ τὸ παλαιὸ χειρόγραφο, ὅπως σημειώνει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ὁ δὲ Σωσίπατρος ἀπὸ τὴν Ἀχαΐα. Κατεστάθησαν Ἐπίσκοποι, ὁ μὲν Ἰάσων τῆς Ταρσοῦ, ὁ δὲ Σωσίπατρος τοῦ Ἰκονίου. Ἀφοῦ ποίμαναν θεαρέστως τὶς Ἐκκλησίες τους, ὁδηγήθηκαν ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν Κέρκυρα, ὅπου ἔκτισαν Ἱερὸ Ναὸ στὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. Ἐκεῖ λειτουργοῦσαν καὶ κήρυτταν καθημερινὰ τὸν θεῖο λόγο καὶ ἤλκυσαν πολλοὺς στὴν ἀληθινὴ πίστη.

Τὸ πνευματικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦσαν οἱ δύο Ἀπόστολοι μὲ ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη καὶ ἐνθεο ζῆλο ἐνόχλησε τὸν διάβολο καὶ τὰ ὄργανά του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθοῦν ἀπὸ τὸν εἰδωλολάτρη βασιλέα Κερκυλλίνο καὶ νὰ ὁδηγηθοῦν στὴν φυλακὴ. Ἀλλὰ καὶ φυλακισμένοι οἱ δύο Ἀπόστολοι δὲν σταμάτησαν νὰ κηρύττουν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ κατάφεραν νὰ ἐλκύσουν στὴν πίστη ἑπτὰ φημισμένους λήσταρχους τοῦ νησιοῦ, τὸν δεσμοφύλακα Ἀντώνιο, ἀλλὰ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Κερκυλλίνου, Κερκύρα. Τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κερκύρα ἔγινε Χριστιανὴ προξένησε μεγάλη ἐντύπωση στὸν λαό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ αὐξηθῇ σημαντικὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν. Ὁ Κερκυλλίνος προσπάθησε νὰ μεταπείσει τὴν θυγατέρα του καὶ ὅταν αὐτὸ στάθηκε ἀδύνατο, τὴν φυλάκισε καὶ διέταξε ἓνα Αἰθίοπα νὰ τὴν διαφθεῖρει. Ἀλλὰ μόλις ὁ Αἰθίοπας πλησίασε τὴν θύρα τῆς φυλακῆς δέχθηκε ἐπίθεση ἀπὸ ἓνα θηρίο. Ἡ ἁγία Κερκύρα τὸν γιάτρευσε καὶ τοῦ δίδαξε τὴν ἀληθινὴ πίστη. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Κερκυλλίνου, ὁ διάδοχός του Δατιανὸς ὁδήγησε στὰ βασανιστήρια τὸν ἅγιο Σωσίπατρο καὶ τὸν ἔκαψε ζωντανό. Στὴν συνέχεια ὅμως, ὁ ἅγιος Ἰάσων κατάφερε μὲ τὸν ζῆλο του καὶ μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ ὁδηγήσει στὴν ἀληθινὴ πίστη τὸν Δατιανὸ καὶ ὅλη του τὴν οἰκογένεια. Μετὰ τὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ γεγονός, τὸ πνευματικὸ ἔργο στὴν Κέρκυρα ἄρχισε νὰ ριζώνει βαθειὰ καὶ νὰ αὐξάνεται. Ὁ ἅγιος Ἰάσων τελείωσε τὴν ζωὴ του σὲ βαθὺ γῆρας.

Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τῶν Ἀποστόλων Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ πνευματικὴ σπορὰ τῶν δύο Ἀποστόλων εἶχε πλούσια καρποφορία, ἐπειδὴ δίδασκαν κυρίως μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους καὶ μὲ τὸ παράδειγμα. Ζοῦσαν ἀσκητικὰ καὶ προσεχαν πολὺ τὸν πνευματικὸ τους καταρτισμὸ. Προσεύχονταν ἀδιάλειπτα καὶ ἡ ἱεραποστολικὴ τους δράση ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἐσωτερικῆς τους ἐργασίας. Εἶχαν προσωπικὴ κοινωνία μὲ τὸν προσωπικὸ Θεὸ τῆς Ἐκκλησίας, βίωναν τὰ ὅσα δίδασκαν καὶ γι' αὐτὸ ὁ λόγος τους, ποὺ ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὴν κεκαθαρμένη καρδιά τους, ἦταν ζωοποιὸς καὶ ἀναγεννητικὸς. Ἄλλωστε, ἡ ἱεραποστολή, ποὺ φέρει ἀποτελέσματα, ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, εἶναι ἐκείνη ποὺ γίνεται μὲ ἔνταση, μὲ πόνο ψυχῆς καὶ μὲ τὸ παράδειγμα.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Απριλίου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	Οι εφημέριοι διακονούν στο Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (εκτός άπροόπτου)		Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή δέν εὐλογοῦνται στο Ναό μας «Φανουρόπιτες» λόγω τῆς Νηστείας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν.		1 μ. Ἁγιασμός 8.30 *** Δ' Χαιρετισμοί 7.00 μ.μ.	2 Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
3 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Νηστειῶν ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	4 Μ. Ἀπόδειπνο 6.00 μ.μ.		6 Θ' Ὡρα & Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Μεγάλος Κανόνας 6.00 μ.μ.		8 Θ' Ὡρα & Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** Ἀκάθιστος Ὑμνος 7.00 μ.μ.	9 Σάββατο τοῦ Ἀκαθίστου ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
10 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	11 Δευτέρα πρὸ τῶν Βατῶν Μ. Ἀπόδειπνο 6.00 μ.μ.		13 Τετάρτη πρὸ τῶν Βατῶν Θ' Ὡρα & Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 5.30 μ.μ.		15 Θ' Ὡρα & Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία 7.30 π.μ. *** μ. Ἀπόδειπνο καὶ κανόνας τοῦ Ἁγ. Λαζάρου 6.00 μ.μ.	16 Ἀνάσταση Λαζάρου ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Ἑσπερινός Κυριακῆς Βατῶν 6.00 μ.μ.
17 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Βατῶν ἽΟρθρος & Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.		<i>Τὸ λεπτομερές πρόγραμμα τῆς Μεγάλης καθὼς καὶ τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἐκδίδεται σὲ εἰδικὸ φυλλάδιο ποῦ θὰ διανεμηθεῖ τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου.</i>				
24 ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ		Τὸ μυστήριον τῆς ἐ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στὶς 5/4 5.00 – 6.15 μ.μ. & στὶς 12/4 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ.		ΠΡΟΣΟΧΗ Ἀπὸ τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου (16/4) ἕως καὶ τὴν Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ (1/5) δὲν τελοῦνται ἱερά Μνημόσυνα.		